

Sobre «Un problema polèmic»

Un tema que preocupa a l'Associació de Caps de Família és la falta d'un local públic al nostre poble. I això ho hem demostrat pràcticament promoguent, fa poc, el projecte d'acondicionar el Casal de manera que pugui resoldre, en part, aquest problema.

Com que som dels convençuts que dels problemes del poble se'n ha de parlar, i que deuen opinar tots els veïns, ens ha plagut que aquest tema fos motiu d'un article a la revista «RONSANA».

Partidaris també que del contrast d'opinions sempre en resulta un millor coneixement de la problemàtica de les solucions, ens decidim a expressar honradament el nostre punt de vista sobre el particular.

Estem d'acord que la indiferència és general en tots llocs entre forans i veïns. Però no, en absolut, que un local ajunti automàticament als estiuejants i als del poble.

Es evident que no és l'Ajuntament el que ha d'oferir un local d'esbarjo, encara que, com és natural, els estiuejants aportin uns diners en profit de la comunitat, doncs te molts d'altres problemes que reclamen atenció preferent (urbanisme, sanejament, aigua, enllumenat, escoles, etc), alguns d'ells motivats pels mateixos forans.

En quant a «l'esperverament» que a molts fills del poble provocà la proposta del nostre Batlle d'enderrocar la Casa de la Vila i construir-ne una de nova, amb un pressupost elevadíssim, nosaltres creiem que més aviat és una reacció natural després d'una certa reflexió.

Primerament, creiem que cal deslligar del tot oficines municipals i local d'esbarjo. I cal deslligar-ho tant en la seva situació com en la construcció i administració.

En quant a lloc d'esbarjo o de relació, per sort o per desgràcia, en tenim experiències i exemples molt a prop: Les primeres obres a la Plaça de l'Ajuntament (que fora curiós de saber el que han costat) van ser per fer-la de manera que servís perquè a l'estiu s'hi poguessin celebrar festes i espectacles (a més de la Festa Major, estalviant l'envelat) i fos lloc de relació de tothom. Es va fer la prova i tots hem vist els resultats.

Un grup de persones del poble (d'accionistes) van promoure i costejar la instal·lació de potents llums al camp de futbol amb la mateixa o semblant intenció. Tothom sap, i ells més que ningú, com va acabar.

I que consti, que no és la nostra intenció retreure coses passades —segurament que foren fetes amb la més bona intenció—, però si que són experiències que cal tenir en compte. De persones es equivocaran-se, però també de persones es reflexionaran i consideraran tots els pros i contres de projectes tan extraordinaris, eliminant, sobretot, tota temptació de lluiment personal.

A Llissà d'Amunt tenen, fa anys, un local gran i una Societat que l'administra. Ultimament, en vista de que no complia la funció per la qual havia estat fet, la nova i arriscada Junta l'ha modernitzat i transformat gràcies a una inversió de milions. Ara estan endeutats i forçats a decepcionats de l'acollida que ha tingut.

En canvi, a Cardedeu, que tenen grans i moderns locals de cinema i ball, es produí un incendi que va destruir parcialment «L'Esbarjo» (el Casal de Cardedeu) i els veïns han aportat els mitjans necessaris per reconstruir-lo. Pensem que coses positives deuen veure-hi que hi col·laborin així.

Estem d'acord que la joventut no s'aviindrà a divertir-se en un Casal restaurat. No és pas aquesta la seva missió, i menys referent al jovent acostumat a les disco-

teques de les ciutats. El Casal, gràcies als esforços d'alguns pares i joves, intenta complir la missió d'acollir a infants i adolescents de cara al seu esbarjo. Tot i així, la funció de suplència que ha fet en alguna ocasió per falta d'un millor local (teatre, ball, conferències, reunions, cinema, etc.), la farà més bé com més ben acondicionat estigui.

Nosaltres no estem en contra d'un nou local. També ens sembla encertada la idea de la seva financiació. Però deixant de banda l'Ajuntament. Que surtin promotors, accionistes, que es demani col·laboració als veïns del poble, estiuejants, Ajuntament, Caixa d'Estalvis, etc. I si entre tots no recollim el suficient per finançar el nou local, és trova evident que ni a veïns ni a forans —almenys a la gran majoria— no els interessa l'esbarjo i la convivència; que ja s'ho arreglen particularment. És trist, però és així.

Referent al nou edifici de l'Ajuntament, que ja hem dit que creiem que ha de ser completament independent dels locals d'esbarjo, és un altre problema que mereix un estudi i una acció totalment diferent. Però ara seria molt llarg estendre'ns sobre això. Ja en parlarem un altre dia.

La llei diu que l'alcalde és el delegat del Govern en cada poble. Per tant, nosaltres no hem de fer cap renovació mental per acceptar això com a ciutadans.

D'acord que tenim un Batlle dinàmic i voluntariós i d'acord que hem de col·laborar en les iniciatives dels nostres representants en el Municipi. Però nosaltres entenem que la col·laboració sincera no és dir sempre «amén» i pagar, sinó que és opinar i, si és precís, dialogar. El contrast de parers és el que ajuda, precisament, a formar-se un criteri més clar i raonat. Tant pels que tenen les iniciatives com pels que no hi estan del tot d'acord. No creiem pas que aquesta actitud sigui fer capelleta.

Referent a que fa tres anys el poble feia parlar pel seu abandó, i que ara ja no és així, estem segurs que ni fa tres anys estava tan abandonat ni avui està tot arreglat. Si es parla per la Plaça de l'Ajuntament, d'acord que està arranjada; en matèria d'ensenyament és d'alabar i felicitar l'interès i realitzacions de la Corporació Municipal; però moltes coses estan encara per fer.

I en quant al famós superàvit de l'Ajuntament, a tots ens deixa una mica perplexes fins que a la primera —i per ara única— reunió informativa municipal que el nou alcalde va convocar al cap de poc d'haver pres possessió del càrrec, precisament en el Casal, ens vàrem enterar que moltes d'aquelles pessetes eren pràcticament incobrables. Aquest superàvit, per tant, és fals.

En fi, no era pas la nostra intenció contradir tot el que deia aquell article, doncs en alguns punts hi estem completament d'acord. Més aviat ha estat ocasió —que agraïm— per puntualitzar el nostre punt de vista en unes coses que allà s'esmentaven.

En el que no hi ha cap dubte, és que es tracta d'un problema polèmic».

LA JUNTA
de l'Associació de Caps de Família